

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ JANA KALVODY

BĚLOHORSKÁ 238/85, 169 00 PRAHA 6, TEL. +420 233351812

E-MAIL: office@akjk.cz, ID datové schránky: qvkhbcq

Krajský soud v Ostravě
Havlíčkovo nábřeží 34
728 81 Ostrava 1

-datovou schránkou -

ke sp.zn. 32 IČm 3260/2016

V Praze dne 2. května 2019

V právní věci

Žalobce a)	Ing. Lee Louda, insolvenční správce dlužníka Správa pohledávek OKD, a.s., se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1
Zastoupený	Dušanem Dvořákem, advokátem, ev.č. ČAK 9714, DRV Legal, s.r.o. advokátní kancelář, se sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno
Žalobce b)	Správa pohledávek OKD, a.s., IČO: 268 63 154, se sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná
Zastoupený	Tomášem Zagarem, advokátem, ev.č. ČAK 8131, se sídlem 28.října 767/12, 110 00 Praha 1
Žalovaný č.1	Citibak N.A., London Branch, se sídlem Citigroup Centre, Canada Square, Canary Wharf, Londýn, E14 5LB, Spojené království, registrační číslo: BR001018
Zastoupený	Petrem Přecechtělem, advokátem, ev.č. ČAK 11109, BBH, advokátní kancelář, s.r.o., se sídlem Klimentská 1207/10, 110 00 Praha 1
Žalovaný č.2	New World Resources N.V., reg.č. 34239108, BR016952, FC031882, se sídlem C/O Duff & Phelps Ltd. The Shard, 32 London Bridge Street, Londýn SE1 9SG, Velká Británie
Zastoupený	Luděk Chvostou, advokátem, ev.č. ČAK 02911, White & Case (Europe) LLP, organizační složka, se sídlem Na Příkopě 14, 110 00 Praha 1
Žalovaný č.3	NWR Holdings B.V., se sídlem p/a Duff & Phelps Ltd, The Shard, reg.č. 61294179, 32 London Bridge Street, Londýn SE1 9SG, Velká Británie
Zastoupený	Davidem Ilczyszynem, advokátem, ev.č. ČAK 04910, White & Case (Europe) LLP, organizační složka, se sídlem Na Příkopě 14, 110 00 Praha 1
Za účasti	Krajské státní zastupitelství v Ostravě

K výzvě ke vstupu vedlejšího účastníka do řízení

plná moc

Dne 10. dubna 2014 byla v insolvenčním rejstříku pro insolvenční řízení KSOS 25 INS 10525 / 2016 vedené u Krajského soudu v Ostravě pod č. C19 - 105 zveřejněna výzva žalobce b) vůči panu Zdeňku Bakalovi, aby vstoupil do řízení jako jeho vedlejší účastník na straně žalovaného č. 1. Důvodem výzvy bylo to, že žalobce b) podle svého tvrzení činí pana Zdeňka Bakalu solidárně odpovědným za škodu, kterou se v nadepsaném řízení pokouší uplatnit vůči žalovanému č. 1, tj. Citibank N.A., London Branch.

Zdeněk Bakala, vyzván dne 29. dubna 2019 nadepsaným soudem k zaujetí stanovisko ve lhůtě tří dnů, tímto sděluje nadepsanému soudu, že do tohoto řízení jako vedlejší účastník na straně žalovaného č. 1

n e v s t o u p í

z důvodů uvedených níže.

Zdeněk Bakala předesílá, že disponuje o stavu tohoto řízení jen informacemi z veřejných zdrojů, počítaje v to informace z projednání věci na veřejném soudním jednání. Považuje však tyto informace za dostačující k tomu, aby učinil a zdůvodnil své rozhodnutí o výzvě žalobce b).

Své rozhodnutí nevstoupit do řízení jako vedlejší účastník považuje Zdeněk Bakala za vhodné odůvodnit, přinejmenším proto, že pokus učinit jej vedlejším účastníkem tohoto řízení je založen na obdobných nařčeních a fabulacích, jakým čelí i jinde, a že má zájem zabránit tomu, aby infikovaly i tento spor, který s ním ve skutečnosti nesouvisí. Důvody svého rozhodnutí tedy uvádí níže.

1. Podle přesvědčení Zdeňka Bakaly se toto řízení vymyká základním principům civilního procesu, v němž má žalobce usilovat o projednání seriózní právní kauzy v předepsané procesní formě. Žalobci v tomto řízení, namísto plnění svých procesních povinností, především podání adekvátních tvrzení a nabídky důkazů, činí teatrální gesta, jimiž se snaží jednak prosazovat některá svá neudržitelná tvrzení, a jednak zabránit objektivnímu pohledu na dřívější jednání jednotlivých aktérů.
2. Je již zřejmé, že významné argumenty v tomto sporu nejsou založeny primárně na faktech, ale na kdysi vzniklých ryze politických potřebách. Ty původně vedly ke snaze skandalizovat osobu pana Zdeňka Bakaly, později také vytvořit falešný příběh o tom, jak tentýž Zdeněk Bakala dovedl k domnělému úpadku OKD, jako tradiční průmyslovou oporu významného regionu. Dověšením této fabulace pak má být domněle nezbytná záchrana OKD díky zásahům státu. Prohlášení úpadku OKD je cenou, která byla za tento politický příběh zaplácena na účet věřitelů, akcionářů i společnosti samé.
3. Soudní jednání zpochybnilo samotný úpadek OKD. Jsou to především žalobci, od kterých je třeba žádat vysvětlení okolností, za nichž byl podán insolvenční návrh, bezprostředně na to popřena největší pohledávka a následně uskutečněny další nevratné kroky. Skandální agresivita žalobců při soudním jednání a soudem vícekrát konstatované obstrukce mají podle našeho názoru pouze zakrýt to, že žalobci nemohou nabídnout skutečně relevantní a prokazatelná tvrzení.

4. Chceme se níže zastavit u několika absurdit, ať již jde o tvrzení žalobců nebo o okolnosti jinak ovlivňující tento spor, které zřetelně dokumentují, jak žalobci znevažují soudní proces.
5. Jednou z bulvárních fabulací žalobců je, že již od roku 2006 bylo inscenováno spiknutí proti OKD, navíc že se na něm účastnila Citibank. Krom toho, že fakta tento závěr vyvracejí, je z říše fantazie představa, že by se na jakémkoli spiknutí podílela banka, jejíž rating je srovnatelný s ratingem České republiky a je součástí finanční skupiny s tržní kapitalizací násobně vyšší než objem českého státního rozpočtu. Takto renomovaná finanční instituce by se potom podle představ žalobců měla na domnělém spiknutí proti OKD účastnit tím, že se podílela na poskytování finančních prostředků společnosti. Skutečně pozoruhodná představa spiklence, jenž intrikuje sám proti sobě; vždyť banka by tak jednala s vědomím, že pokud se akcionářům podaří „vyvést veškeré finanční prostředky“ z OKD, sama s dalšími věřiteli tím přijdou o významnou část poskytnutých prostředků.
6. O absurdnější je potom představa, že v roce 2006 by (za účasti Citibank) byl „předprogramován“ úpadek OKD - který ovšem nenastal až do doby, než se o to v roce 2016 postarali sami žalobci. Vyloučeno je také to, že by si údajných podezřelých okolností nepovšimli globální investoři při mimořádně úspěšné veřejné nabídce akcií žalovaného č. 2 (IPO) na burzách v Londýně, Praze a Varšavě v roce 2008, která se odehrála tím nejtransparentnějším způsobem a pod dozorem příslušných národních regulátorů. Vše, co od té doby činila skupina NWR, bylo vystaveno stejně přísnému pohledu a nikdo nemůže předpokládat, že by byly tolerovány kroky, kterými by skupina NWR ohrožovala své nejvýznamnější aktivum, tj. OKD.
7. Stejně tak nelze předpokládat, že by v podmínkách, kdy leží vysoká odpovědnost na auditorech kótovaných společností a jejich skupin, auditori opomněli upozornit na kroky ohrožující budoucnost OKD. Naopak, pokud na něco auditori upozorňovali, byla to skutečnost, že OKD má i ve velice těžkých podmínkách panujících na trzích, zajištěnou budoucnost díky průběžnému financování od mateřské skupiny. V insolvenčním návrhu vyčíslili představenstvo OKD a jeho poradci aktuální výši takového *průběžného* financování na více než 1,75 mld. Kč. O tyto prostředky skupina NWR v důsledku podání insolvenčního návrhu rovněž přišla.
8. Žalující strana musela v tomto řízení zákonitě narazit na rozpor mezi svou jednostrannou fabulací a fakty věci. Například otevřeně ignoruje, že skupina NWR v průběhu uvedeného období rozhodovala nejen o distribucích z OKD, ale také masivně do OKD investovala, nebo v těžkých časech odpouštěla OKD dluhy a jinak se podílela na financování OKD v řádu desítek miliard korun. Kč. Tato a další žalobci zamlčená, ale průkazná fakta obracejí mediálně vděčný příběh žalobců o tuneláři a tunelování OKD naruby.
9. Podle našeho názoru urážlivé a bulvární výstupy žalujících pomáhají odvést pozornost od bizarních okolností souvisejících se zahájením insolvenčního řízení a od domnělé záchrany OKD, která se v uskutečněné podobě jeví prospěšnou spíše pro některé politiky, než zejména pro věřitele společnosti, k jejichž ochraně má podle zákona sloužit.

10. Pokud dosavadní průběh sporu něco ukázal, pak opodstatněnou pochybnost o úpadku OKD jako takovém. Samo podání insolvenčního návrhu bylo svévolným rozhodnutím členů představenstva společnosti a jeho poradců. Ti předložení společnosti odůvodnili ručitelským závazkem vůči Citibank, který v dan době nebyl splatný, a pokud víme, ani jej věřitelé „zesplavit“ nechtěli. Insolvenční soud potom tvrzení o úpadku vzal jako fakt, aniž by se zabýval detaily situace OKD.
11. Titíž členové představenstva OKD a poradci krátce nato začali tvrdit, že ručitelský závazek (ten, o který se opřeli při podání insolvenčního návrhu a který byl údajně příčinou úpadku) vlastně vůbec neexistuje. Spolu s insolvenčním správcem se jim tak podařilo dosáhnout naprosto absurdní situace, kdy:
 - (i) věřitelé s daleko největšími pohledávkami vůči OKD (totiž s pohledávkami z ručení) tyto pohledávky v době před podáním insolvenčního návrhu neuplatňovali a ani není známo, že by je uplatňovat chtěli (**protože teprve jejich uplatněním by se OKD nejspíše skutečně dostala do úpadku**), a navíc měli k dispozici jiná zajištění, jejichž uplatnění by před podáním insolvenčního návrhu dávalo větší smysl,
 - (ii) členové představenstva OKD a jeho poradci v rozporu s tím tvrdili, že OKD v úpadku je, a navrhli jeho prohlášení,
 - (iii) přičemž **teprve v důsledku zahájení insolvenčního řízení pro údajný úpadek došlo k zesplatnění pohledávek** (pohledávky, za něž OKD ručila, nebyly splatné!) a věřitelé neměli jinou možnost než je přihlásit do insolvenčního řízení a
 - (iv) poté, co se uskutečnily uvedené v podstatě nevratné kroky, členové představenstva OKD a jeho poradci najednou popřeli své insolvenční tvrzení a věřitelům pohledávek, které prý ohrožovaly OKD natolik, že ta se údajně dostala do úpadku, začali tvrdit, že jejich pohledávky vlastně vůbec neexistují. To vše patrně proto, aby těmto věřitelům byla upřena hlasovací a jiná práva.
12. Navrhovatelé úpadku OKD tedy popřením největších pohledávek najednou paradoxně tvrdí, že parametry úpadku ve skutečnosti nenastaly. Je na nich, aby vysvětlili, proč:
 - (i) si představenstvo OKD a jeho poradci předem neudělali jasný a uvážený názor na to, jestli klíčové závazky společnosti vnikly řádně a platně,
 - (ii) pokud o nich měli pochybnosti, nepokusili se je vyjasnit, nebo případně předem popírat,
 - (iii) fakticky je potvrdili tím, že je učinili důvodem pro tvrzený úpadek (přičemž v tu chvíli se ani nepokusili vyjasnit, jestli mají věřitelé záměr příslušné pohledávky uplatnit), a
 - (iv) teprve následně přicházejí s tím, že z jím dávno známých informací vlastně vyplývají pochyby o uvedených závazcích (což zjevně znamená pochyby o úpadku jako takovém), a formálně popírají odpovídající pohledávky věřitelů.

Pokud nějaký dlužník postupuje takovýmto způsobem, pak buď nejedná s nezbytnou péčí, anebo je jeho skutečným záměrem prohlášení úpadku za každou cenu. Následující kroky žalobců svědčí spíše pro to druhé.

13. Není nepodstatné, že dosavadní kroky OKD bez jakékoli sebereflexe zpochybňují zčásti stejné osoby, které je v minulosti pomáhaly prosadit a uskutečnit: pan Jan Solich, dnes jediný člen představenstva žalobce b), byl dlouhou dobu interním právníkem společnosti a později ředitelem pro právní službu, členem představenstva byl nepřetržitě od roku 2014. Je evidentní, že jeho kroky v souvislosti s insolvenčním řízením OKD, včetně kroků v rámci předmětného sporu, radikálně kontrastují s tím, co konal, nebo naopak nekonal v minulosti. Jaké potom může být vysvětlení toho, že (i) spolurozhodoval o finanční restrukturalizaci v roce 2014, (ii) potvrzoval, že společnost tehdy nebyla v úpadku, a (iii) ani dříve nebyla známa jeho negativní stanoviska k uskutečněným transakcím OKD, a přitom dnes zpochybňuje platnost a účinnost toho, co mu v minulosti prošlo rukama? Již jen pro dokreslení lze potom poukázat na to, že někteří partneři advokátní kanceláře zastupující dnes žalobce b) byli ještě v době, kdy se již určitě chystala jimi napadaná finanční restrukturalizace, partnery v advokátní kanceláři, která tuto restrukturalizaci pomáhala připravit – pan Petr Kuhn již z toho důvodu musel být z řízení vyloučen.
14. Postup, který členové představenstva OKD a jeho poradci zvolili, přitom vyvrací jejich dnešní tvrzení o závislosti OKD na NWR. Ve skutečnosti při podání insolvenčního návrhu jednali vůči NWR zcela nezávisle, ba dokonce svévolně.
15. Jak bylo řečeno již výše, žalobci svým postupem upřeli zdaleka největším věřitelům, reprezentovaným Citibank, možnost uplatňovat základní práva věřitele, tedy kontrolovat průběh insolvenčního řízení a spolurozhodovat o důležitých transakcích. Mezitím uskutečnili kroky ke škodě věřitelů, vlastníků i společnosti, které i po případném soudním potvrzení platnosti a účinnosti napadených pohledávek, budou nejspíše nevratné. Čímž není řečeno, že z nich nebude plynout majetková a právní odpovědnost jednotlivých aktérů. Zdá se, že obava z takové odpovědnosti může být motivem jejich dnešní teorie o všeobecném spiknutí proti OKD.
16. Žalobci, včetně osob, které se podílely na finanční restrukturalizaci v roce 2014, se dnes snaží vytvořit dojem, že tato finanční restrukturalizace společnosti přitížila; ve skutečnosti tomu ale bylo právě naopak. Je absurdní, když OKD útočí na investory, kteří se v roce 2014 nejen vzdali významné části svých tehdejších pohledávek, ale dokonce poskytli nové prostředky, aby se pokusili pomoci mj. i samotné OKD. **Tato restrukturalizace závazků přitom pro OKD znamenala zejména snížení nominální výše ručitelských závazků přibližně o třetinu: objem ručení OKD se snížil z 500 na 335 mil. EUR a také se částečně prodloužila splatnost zaručených závazků.** Zároveň tato restrukturalizace přinesla OKD dodatečnou hotovost v celkové výši blížící se 1 mld. Kč ve srovnání se situací ke konci roku 2013. Je tedy zřejmé, že v celkovém vyjádření byla finanční restrukturalizace z roku 2014 pro OKD úlevná. Žalobcům však dnes vyhovuje prezentovat jen jednu polovinu celkového obrazu a tvrdit, že společnost v roce 2014 převzala *nové* ručitelské závazky. Ignorují však závazky předchozí, jež byly nahrazeny, a podstatně tíživější situaci, ve které se OKD nacházela před účinností restrukturalizace.
17. Vytýká-li se dnes žalovaným tato transakce, pak se jim vytýká, že nenechali OKD v roce 2014 napospas tehdy panujícím podmínkám na trhu, ale věřili ve zlepšení tržní

situace a díky tomu i hospodaření společnosti. A nejen věřili, ale dále do společnosti investovali. Ekonomická situace dnešní OKD ukazuje, že vlastně uvažovali správně.

18. Ti, kdo jsou odpovědní za dnešní osud OKD, nemohou již zjevně své postupy obhájit a překrývají to bulvárním příběhem. To se nepochybně projevuje i ve frivolním chování žalobců, kteří si ze soudního jednání udělali jeviště pro své výpady, jimiž se více než o řádný průběh řízení snaží neprávními prostředky o dehonestaci jednak soudu jako reprezentanta české justice, a jednak žalovaných, ale i osob, které se řízení neúčastní.
19. Zdeněk Bakala se bude náležitě bránit v příslušných soudních řízeních. Nebude se však podílet na frivolních a soudem pohrdajících představeních. Pokus o jeho zahrnutí do tohoto absurdního divadla rozehraného žalobci není ničím jiným, než právě jedním z projevů snahy o bulvarizaci soudního řízení. Je jisté srozumitelné, že Zdeněk Bakala se něčeho takového nechce účastnit.

Zdeněk Bakala